

det sker maaske ved Spekulationsforretninger. Men til syvende og sidst, da de bliver presset, erklærer Vekselerer Lamm, at hvad han ønsker at bemærke, er, at det af Reimann omtalte irregulære Forhold at afregne Kunderne ugunstigere Kurs end opnaaet ikke blot har været anvendt af Vekselererne i enkelte Tilfælde og for Spekulationsforretninger, men overhovedet har været anvendt af de allerfleste Vekselerere som almindelig Skik og Brug, og man havde i Anledning af det Kursnoteringsudvalget afkrævede Responsum i Sagen: Barentzen mod Steen og Bendix paa Tale i Udvalget, om man udtrykkelig skulde erklære denne Fremgangsmaade for Coutume. Det er altsaa, hvad et højt anset Medlem af Fondsbørsen har sagt. Senere møder Vekselererne Reimann og Trier og afgiver følgende Protokollat: Efter begges Opfattelse burde Vekselererne ved Udførelsen af Kommissionsordrer paa Børsen som Regel afregne med Kunderne til de virkelig opnaaede Kurser, men det er deres Overbevisning, at de fleste Vekselerere i en lang Aarrække i adskillige Tilfælde har afregnet til Kurser, der var noget fordelagtigere for dem!

Se, det er altsaa Retsforhør, og den Bog, der fremdrager dette, er ikke skrevet af en Mand, der staar uvenlig overfor Børsen, ikke skrevet af en Socialdemokrat, ikke en Gang af en Nationaløkonom, men af en udmærket Jurist, en udmærket Mand, der selv er Vekselerer, Outsider-Vekselerer Green af Firmaet Stein og Green, Dagbladet „Børsen“s udmærkede Redaktør. Endvidere viste det sig, at Vekselererne stod overfor enhver Kritik i stædig Fastholden af, at Sagen egentlig ikke vedkom andre. Og da Handels- og Kontoristforeningen havde den Dristighed at indkalde til et Møde om Børsforholdene, gjorde de Herrer Vekselerere Strejke og erklærede, at Forholdet angik ikke Offentligheden.

Jeg er glad over, at den nuværende Handelsminister har fremlagt Forslag til en Nyordning, som for saa vidt bliver en Desavouering af hans Forgænger som Minister og ogsaa en Indrømmelse af, at Grosserer-Societetets Komité tidligere har grebet fejl. Jeg vil tilføje, at i Sammenligning med den tidligere Ordning betyder denne et stort Fremskridt, og dette er blevet endnu større under Behandlingen i Landstinget; men selvfølgelig er der nogle Fejl.

Lad mig først sige om den Likvidationskasse, der skal oprettes, at hvorvidt den i det lange Løb vil vise sig at være af det gode eller af det onde, ved jeg ikke.

Men den har det gode, at Baiszen nu kan ske paa normal Façon som i Udlandet og ikke længere behøver at ske paa den ulovlige Façon, at man laaner en anden Mands Aktier og sælger dem mod Mandens Interesse. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, der kom med nogle indignerede Bemærkninger derom, at det er selvfølgelig ganske forfærdeligt, men der er ingen anden Maade at lave Baisse paa nu. Naar man skal baisse Aktier, maa man lave Ulovligheder. Og dér er jeg enig med den Mand, der siger, at Baisse og Hausse staar hans Hjerter lige nær eller lige fjernt. For saa vidt maa man sige, at det er beklageligt, at Vekselererne er tvungne til en ganske grov Ulovlighed for overhovedet at kunne gennemføre Baisseforretninger. Jeg talte en Gang med min højtærede Kollega Professor Julius Lassen, der er lige stor som Jurist og som Menneske, om dette Forhold, som han ikke kendte, og han syntes, det var forfærdeligt, at man kunde tage en anden Mands Aktier og sælge dem, uden at han vidste det. Altsaa umiddelbart virker det som noget, der er uærligt.

Naar jeg vender mig til en Kritik af det foreliggende Lovforslag, bliver det første Spørgsmaal, hvorledes vi skal stille os til Mængden af Vekselerere. Skal det være en lukket eller en aaben Næring? Jeg mener i Modsætning til de fleste, at det skal være en lukket Næring. Jeg støtter mig til en Autoritet, maaske den største som Menneske og Mand, som vi har haft indenfor det konservative Parti, nemlig afdøde Justitsminister Nellemann. Man diskuterede en Gang Spørgsmaalet, hvorvidt Sagfører-virksomhed skulde være en bunden Næring — De ved, den er blevet en fri Næring — og Nellemann siger med Rette — og jeg beder Dem lægge Mærke til, at det er ikke en Nationaløkonom, men en Jurist, der siger det, og at det blev sagt ikke i 1919, men i attenhundrede og nogle og halvfjerds —: I sig selv er det galt at sige, at jo flere Sagførere der er, des billigere bliver det for Publikum, idet Konkurrencen nok skal ordne Forholdet. Nej, Konkurrencen ordner det ikke, for naar der kun er en vis Mængde Forretninger, der kan laves, er det heldigt, at der er saa faa om at lave de Forretninger som muligt. Thi hvis, siger han, der er for mange Sagførere, er Følgen deraf, at naar de endelig faar en Klient, er de tvungne til at flaa ham. Paa samme Maade med Vekselererne. Det er heldigt, at der er et relativt Faatal af Vekselerere, fordi der kun er en begrænset Mængde Forretninger; hvis der er for mange Vekselerere, er det